

Удосконалення миргородської породи свиней на чистопородній основі та з використанням інших генотипів

Войтенко С. Л.,
к. с/г н., ст. науковий співробітник
Інститут свинарства
ім. О. В. Квасницького УААН,
Петренко С. М.,
директор АТОВ «Мрія-1»
Чернігівської області

Біологічна сутність чистопорідного розведення полягає в збереженні та підсиленні спадковості тварин бажаного типу які використовуються як племінна основа при різних методах розведення. Класики зоотехнічної науки стверджують, що порода досягає вершини досконалості при довгому розведенні її в чистоті.

Свинарство України, яке має в своєму використанні 10 порід різного напрямку продуктивності, удосконалення селекційного матеріалу здійснює як за рахунок чистопородного розведення, так і з використанням ввідного схрещування тому, що чистопорідне розведення за своєю надійністю не відноситься до методу, яким можна швидко поліпшити популяцію. Інша річ ввідне схрещування або «прилиття крові» за рахунок якого відбувається прискорення селекційного процесу в заданому напрямку.

Особливого значення метод ввідного схрещування набуває на сучасному етапі ведення галузі свинарства, коли створилась диспропорція в кількісному складі порід. Так, дев'ять порід з десяти для запобігання використанню поєднання споріднених батьківських основ через свого малочисельності змушені періодично застосовувати «прилиття крові» інших генотипів швидше для запобігання накопичення подібності популяції, а вже потім — покращення ознак продуктивності.

Експлуатаційний час використання порід свиней в Україні вар'ює в межах від декількох століть до десятиліть, причому роль кожної з них залежить від потреби населення.

Так, скажімо, миргородська порода свиней, до 1940 року була в групі місцевих поліпшених, і в кількісному складі мала незначний відсоток сальних особин. Проте потреба населення в енергетичних продуктах — салі та жирній свинині, змусила вести відбір тільки сальних свиней, в результаті чого методом чистопорідного, озведення створено тварин, вихід сала в

см. Витрати корму цього генотипу на 1 кг приросту становили 9,6-6,3 корм. од. при середньодобовому прирості 520-690 г.

При зміні попиту на пісню свинину породи поліпшують ввідним схрещуванням з м'ясними генотипами — породами п'етрен, гемпшир, ландрас, уельс, дюррок. В результаті зменшується товщина шпигу — до 2,8 см, збільшується вихід м'яса- понад 59% і зазнають позитивних змін відгодівельні якості.

Представники ліній від селекційованих за відгодівельними ознаками мають вік досягнення 100 кг на рівні 185-195 днів при витраті корму на 1 кг приросту — 3,5-3,9 корм. од., а враховуючи, що високі відгодівельні якості зумовлюються генетичною природою цієї ознаки при високому рівні усадкування, селекційний прогрес при таких показниках гарантований. На сучасному етапі свині миргородської породи відносяться до м'ясосального типу продуктивності, невивагливі до умов утримання і окрім масті, чорно-ряба, практично не поступаються за біологічними ознаками іншим породам України. З переваг породи виділяється раннє статеве дозрівання, інтенсивність росту в більш молодому віці, ніжність м'яса при високій вологостримуючій здатності.

Для створення генотипу, який би характеризувався проявом гетерозису при використанні в системах схрещування і гібридизації, в племінному репродукторі «Мрія» Прилуцького району Чернігівської області одержані помісі I генерації

від ввідного схрещування миргородської та білоруської чорно-рябої порід. Тварини мають широкі та глибокі груди, добру тягнутість, масивність. Форма описомісей значно перевищує чистопородовесників.

За рахунок повноцінної годівлі АТОВ «Мрія-1» свині миргородської породи проявляють генетичні можливості популяції, тобто відповідають вимогам цільового стандарту та моделі особин живої маси кнурів в 36 міс. становить 330 кг, а довжина тулубу — 175 см, номаток відповідно в 24 міс, 240 кг см. Відгодівля свиней в умовах господарства з використанням комбікорму дозволяв одержати середньодобовий приріст понад 700 г.

Особливо ефективним, з точки зору конверсії корму, при вирощуванні монотного молодняка в господарстві є використання сої — екструдованої, мікронізованої до 16-20% в раціоні годівлі.

Помісний молодняк, який мав середню живу масу однієї голови з 2 міс. становить 100 кг за рахунок повноцінної годівлі та інтенсивності поєднання порід проявляє інтенсивність росту, що значно перевищує топорідних особин. Тобто твердження годівля забезпечує 60-70% ефективного приросту галузі не підлягає сумніву і навіть миргородської породи, до якої останнім часом відносяться негативно, «людському ставленні» проявляє свою природню особливість — стиглість. [■]

